

Everghetinos - Tema 7 (2) (Ρουμανικά, Romanian)

De multe ori sufletele celor

îmbunătățiți sunt mângâiate în ceasul morții de o adumbrire dumnezeiască și așa se despart de trup

2. Din Viața Sfântului Sava

Un Bătrân ce se trăgea din Betania, pe nume Antim, care își împodobise viața cu multe sudori bine plăcute lui Dumnezeu, viețuia dincolo de râu spre răsărit, într-o chilie pe care o construisese în fața turnului zidit de fericitul Sava. După ce a petrecut acolo treizeci de ani, spre sfârșitul vieții, Bătrânul a fost cuprins de o boală care l-a făcut să zacă pe patul de suferință. Văzându-l astfel, vlăguit de boală și de adâncile bătrâneți, minunatul Sava stăruia să-l mute într-una din chiliile bisericii, pentru a putea frații să îl cerceteze și să-i slujească cu mai puțină osteneală. Așa îl ruga cuviosul, însă Bătrânul nu se învoia, zicând că își pune nădejdea în Dumnezeu că se va săvârși acolo unde a locuit dintru început. Într-o noapte, Sava s-a sculat înainte de slujba Utreniei și i s-a părut că aude psalmodie, de parcă ar fi cântat mai mulți laolaltă. Crezând că se cântă imnele obișnuite ale Utreniei, era nedumerit cum de se săvârșește slujba împotriva obiceiului, fără de binecuvântarea lui. S-a dus astfel în grabă la biserică, însă, găsind porțile închise bine, s-a întors înapoi; și iarăși i s-a părut că aude vocile de mai înainte, cântând cu multă dulceață. Iar ceea ce se cânta, era așa: «Voi merge spre locul cortului minunat, până la casa lui Dumnezeu, în glas de bucurie și sunet de laudă al celor ce prăznuiesc.» ([περισσότερα...](#))